

DE KRACHT DER GEDACHTEN

9 mei 1975

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk zelf na. Ons onderwerp, bij het begin van het verenigingsjaar voor deze avond door uzelf gekozen, draagt de titel:

DE KRACHT DER GEDACHTEN

Wanneer wij spreken van de kracht van de gedachten, zo veronderstellen wij twee zaken: In de eerste plaats dat je denkt en in de tweede plaats dat die gedachte een uitwerking heeft die ook buiten de eigen persoonlijkheid merkbaar of voelbaar kan worden. Ofschoon het voor velen van u een kwestie van herhalingsoefening kan worden, zal ik toch allereerst duidelijk moeten maken wat deze kracht dan wel kan zijn.

Wanneer je denkt, speelt zich binnen het ik het volgende af: Er is een reactie in de hersenen waarbij - vooral in de hersenschors - cellen op elkaar gaan reageren en het z.g. denkspoor ontstaat. De cellen geven elkaar de daarin opgeslagen informatie door, zodat een reactie die gegevens en gevoelens in kan houden, ontstaat. De oplossing van de gedachte vindt meestal plaats in beeld- of woordherinnering. Elke groepering van de in het geheel van de hersenen aanwezige waarden is daarbij mogelijk. Wanneer men dit gebeuren vereenvoudigd weer wil geven, zo kan men stellen, dat er een trilling is die in een cel ontstaat die geprikkeld wordt. De trilling wordt omgezet in een bio-elektrisch signaal. Hierdoor gaat de cel weer een aangrenzende cel stimuleren, die op haar beurt in trilling komt enz. enz. Het geheel verloopt zeer snel.

Bij het hersendenken treden dus twee waarden op: een soort elektrische impuls en een trilling. Zowel trilling als stroompje hebben de neiging zich voort te planten. De trilling loopt echter bijna altijd vast in de hersenmassa en sterft daaruit. De elektrische stroom, hoe gering ook, induceert iets, wat erop neer komt dat zij buiten zich een verandering van elektromagnetische aard tot stand brengt. Deze verandering werkt in op de aura. De aura is opgebouwd uit verschillende stralingen, zoals de zuiver lichamelijke straling, een impulsstraling die voornamelijk lichamelijke bewustzijnsverschijnselen betreft - zenuwwerking e.d. - waarbuiten weer een deel van de meer geestelijke uitstralingen van het Ik kenbaar is. Door en tot buiten dit alles zien wij verder de pieken van de vitaliteits-uitstralingen, zoals men die de laatste tijd in de Kirlianfotografie wel kenbaar weet te maken. Nu werkt het zwakke stroompje van de hersenen in op de stralingen van de aura en wordt zo versterkt, omdat een deel van de aura of het geheel van de aura de fluctuaties van deze gedachtenimpulsen overneemt. Je kunt dus zeggen: wanneer men denkt met de hersenen straalt men een patroon uit dat tot op enige afstand buiten de eigen persoonlijkheid merkbaar moet zijn.

De moeilijkheid hierbij is echter dat de meeste mensen dergelijke impulsen in hun omgeving wel ontvangen maar zelfs indien zij zich daarvan bewust zullen zijn - wat zelden gebeurt - deze niet omzetten in de impulsen die de zender uitstraalde maar daarop reageren met geheel eigen associaties. Hoe complexer de gedachte - dus de voorvoorstelling of de woorden die men gebruikt - hoe minder kans er is dat de gedachte door een ander telepathisch geheel juist zal worden afgelezen. Hier staat tegenover dat de meeste mensen de emotionele indrukken die men middels variaties in de levenskrachtstraling pleegt uit te zenden wel zullen ontvangen.

Zelfs in het stoffelijke deel van het denken is dus reeds een uitzenden van gedachten mogelijk. De werking van de gedachtenkracht in dit geval werkt telepathisch. Het is dus voor anderen mogelijk elders uw gedachten af te lezen en een groot deel van uw instelling en gevoelens aan te voelen. Maar als je denkt - vooral wanneer het een gedachte is die bovendien nog emotioneel geladen is - krijg je automatisch ook contact met bepaalde eigen geestelijke voertuigen.

Wonderlijk is voor de mens het feit dat een geestelijk voertuig niet als een vorm omschreven kan worden ook al drukt het zich voor de stoffelijke en laaggeestelijke waarnemers wel zo uit. Het is echter in feite in zich besloten energie, kracht dus.

Wanneer ik in een kracht een nieuwe kracht injecteer zal hierdoor de aard van het geheel zich wijzigen. Om het eenvoudig te maken: wanneer ik 220 volt heb in wisselfase van 50 à 60 en voeg daarbij een stroom met een andere spanning en/of een andere fase, ontstaat een geheel nieuw product, dat door beide spanningen en hun fasering bepaald zal worden. De impuls die van het denken uitgaat zal - wanneer de gedachten intens genoeg is - terecht komen in een van de geestelijke voertuigen van de mens. Dit is energie en kan in zijn geheel op deze impuls reageren. Om het eenvoudig te stellen: er is een hersendenken en een meer geestelijke impuls die daarop gelijkt. Er bestaat een verbinding tussen deze beiden. Indien achter de werking van het hersendenken ofwel emotie dan wel grote wilskracht steekt, zal de geest deze impulsen overnemen en daarop gaan reageren.

Nu leeft de geest in een andere wereld dan u. U zult van die geestelijke reactie niet al te veel bemerken. Wat voor de doorsnee mens maar goed is ook want anders zou men alles a.h.w. dubbelzien. In feite leef je, om het eenvoudig te zeggen, op twee niveaus. Er kunnen op twee niveaus van bestaan reacties optreden waarbij elk peil weer zijn eigen mogelijkheden bezit. Om een voorbeeld te geven: wanneer ik werk met zuiver geestelijke kracht zo kan ik daarmee andere geesten bereiken. Ik kan een gedachte stoffelijk normaal uitstralen middels hersenen en aura tot op een afstand van rond 10 km. waarop een redelijk goed telepaat dus die impulsen kan aflezen. Onthoud hierbij dat dit geen geestelijke impulsen zijn maar stoffelijke variaties in levenskrachtstraling. Breng nu ditzelfde signaal over naar de geest en opeens blijkt, dat iemand, die zich hiervan bewust is de gedachte over de gehele wereld zal kunnen ontvangen, terwijl bovendien de gedachte opeens kenbaar wordt in alle geestelijke werelden waartoe het geactiveerde geestelijke voertuig behoort.

Wanneer de geest dus mee reageert zul je veel grotere mogelijkheden hebben. Het omgekeerde zal dus ook gelden: geestelijke signalen die worden omgezet in hersenbesef kunnen over zeer grote afstanden worden ontvangen; levenskrachtimpulsen, dus zuiver stoffelijk denken, zal minder vaak en slechts binnen bepaalde stoffelijke afstand kunnen worden ontvangen. Ontvang ik een geestelijke "gedachte" zo is dit een verstoring van het heersende krachtsevenwicht in het geestelijke voertuig. Netjes gezegd: er ontstaat een evenwichtsverstoring, welke voor het stoffelijk geheel door zal komen als een trilling. Deze trilling werkt dan weer responsen in de hand waardoor gedachtenketenen en sporen in de hersenen in hun geheel geactiveerd kunnen worden. Zo kan uit de geest ook een boodschap worden overgebracht naar de stof, terwijl het omgekeerde eveneens mogelijk is, maar dit proces zelf zich steeds binnen een persoonlijkheid zal moeten afspelen.

De gedachte heeft dus wel vele mogelijkheden en wekt wel degelijk bepaalde krachten. Wanneer een geest in haar eigen wereld contacten maakt kan zij de inhoud daarvan overdragen naar de hersenen van een stoffelijk voertuig dat zij bezit. Omgekeerd kan worden gesteld dat de hersenen van een mens niet slechts zijn denkmogelijkheid bevatten maar daarnaast de geest kunnen activeren, terwijl met de impulsen vanuit de geest naar de hersenen niet alleen gedachten maar ook lichamelijke reacties en gevoelsreacties gepaard kunnen gaan. Een impuls in de geest kan ervoor aansprakelijk zijn dat u in de stof opeens op onverklaarbare wijze kippenvel krijgt, kan ervoor aansprakelijk zijn dat u onbewust opeens een handeling volvoert, bv. door zonder na te denken naar links of naar rechts uit te wijken. Daardoor vermijdt u dan misschien iets waarvoor de geest u heeft willen waarschuwen, zonder dat u geheel beseft wat er zich precies heeft afgespeeld.

Met de energie moeten wij ons ook even bezig houden. Het is duidelijk, dat een geest die over de gehele wereld in het kleinst denkbare breukdeel van een seconde een gedachte over kan brengen zeer veel kracht moet bezitten, indien wij de energie die daarvoor stoffelijk nodig is beschouwen. In feite kan de kracht van de geest natuurlijk niet worden vergeleken met meer stoffelijke vormen van energie. Maar indien wij haar vermogen uitdrukken in de stoffelijk

daarmee te behalen resultaten, is zij zeer groot. Indien wij toch een vergelijk willen maken zou men de betekenis van geestelijke kracht nog het beste kunnen vergelijken met hoogte: Hoe hoger de geest komt, hoe groter vanuit stoffelijk standpunt beoordeeld, haar energie is.

Neem als voorbeeld een steen. Laat die van enkele centimeters hoogt op uw voet vallen. De kans is groot, dat u het even voelt en zegt: nu is die steen toch werkelijk gevallen. Maar laat diezelfde steen nu eens uit een vliegtuig vallen en uw teen raken. Ik verzeker u, dat u voor u medische verzorging krijgt reeds een felle krijgsdans hebt uitgevoerd. De steen die van grote hoogte viel bezat veel meer energie van plaats, die omgezet kon worden in energie van beweging. Op zich is het dwaas te stellen dat energie van een hogere geest vermenigvuldigd moet worden met energie van plaats. Als vergelijking echter is het voorbeeld toch aanvaardbaar: Hoe hoger wij komen in de geest, hoe fijner, maar gelijktijdig ook hoe intenser de trillingen zijn waarin die energie tot uiting komt. Hoe intenser de trilling is, hoe groter de mogelijkheid ook zal zijn dat zij te midden van allerhande grovere trillingen zich kan handhaven en zich zo met eigen impuls kenbaar kan maken.

Het doordringingsvermogen van een hogere geestelijke kracht is dus groter dan die van een lagere geestelijke kracht. Indien men dit wil uitdrukken in vergelijkingen, dan zou men volgens mij mogen stellen dat een hogere geestelijke kracht die op zich bv. een enkele eenheid van energie bevat, wanneer deze werkzaam wordt op bv. astraal gebied t.a.v. de daar geldende krachten, reeds verhonderdvoudigd is. Zou men deze zelfde eenheid van kracht in de materie doen werken, dan is zij in vergelijk tot de maatstaven van kracht die in de stof gelden, verduizendvoudigd. Denk eens na.

U hebt waarschijnlijk allen wel gehoord over de z.g. fysieke of donkerkamer-seances, waar de een of andere nozem uit de geest loopt rond te sjouwen met de tafel, de piano heen en weer gooit en mogelijk zelfs kasten om doet vallen. Overigens raad ik u dergelijke seances niet aan daar zij niet zeer productief zijn wat wijsheid betreft en vaak zeer destructief zijn wat materiaal betreft. Maar deze dingen bestaan en zijn vastgelegd. Men heeft die verschijnselen wetenschappelijk geconstateerd in de verslagen van de RSFPR kunt u vele gegevens daarover aantreffen. Daarin wordt verteld, dat een tafel of zwaar meubel, dat normaal door vijf of zes mensen met moeite kan worden opgetild, nu door een enkele kracht of geest verplaatst wordt.

Men kan hierbij ook denken aan de "Poltergeist". Deze is in feite een uitstulping van plasma, al dan niet bewust door iemand in de stof veroorzaakt, waarmee dan voorwerpen worden beroerd, verplaatst enz. Ook daarbij blijkt in vele gevallen dat de krachten die optreden groter zijn dan stoffelijk denkbaar is. Een jong meisje dat normaal een zware stoel slechts met moeite kon verplaatsen was een dergelijke "Poltergeist" en verplaatste zonder enige moeite een veel zwaardere tafel van de ene zijde van een kamer naar de andere zonder dit voorwerp lichamenlijk te beroeren. De verklaring is eenvoudig: de gebruikte energie komt in dit geval van een astraal niveau en is dus ten minste vertienvoudigd, maar onder omstandigheden zelfs het honderdvoudige van de normale stoffelijke kracht die de persoon zou kunnen uitoefenen. Men moet dan in vergelijkende termen gaan denken en beseft zo, dat de kracht die voor dit meisje normaal alleen voldoende zou zijn om de vinger stevig op de tafel te drukken, indien zij middels het astraal tot uiting komt opeens meer dan genoeg wordt om de gehele tafel te verplaatsen.

Indien wij dus spreken over de kracht van de gedachten, kunnen wij de betekenis daarvan niet berekenen en uitdrukken in simpele stoffelijke krachtsverhoudingen zonder meer. De kracht van de gedachte omvat immers allerhande trillingen. En naarmate zij van dieper uit het Ik krachten put zal zij een groter doordringingsvermogen bezitten en bij een in verhouding zeer geringe inspanning van het Ik zeer grote veranderingen op materieel terrein tot stand kunnen brengen. Toch is alles wat wij tot op heden besproken, in feite mogelijk wanneer wij het geheel van de werkingen en krachtontploffingen beperken tot het ego alleen.

U kent allen naar ik meen de methode van Coué: Ik word elk ogenblik van elke dag beter... Een methode die sommige politici mij schijnen toe te passen, telkens weer, maar het resultaat daarvan schijnt wel uit te blijven. Mogelijk geloven zij niet in zichzelf. In ieder geval kan men dit

een methode van zelfsuggestie noemen. Maar wat gebeurt er dan? Het Ik begint zijn denken aan te passen aan een bepaald ritme en aan een bepaalde gerichtheid. Indien men intens met zoiets bezig is zal een groot deel van het ritme en mogelijk ook de intentie naar de geest worden overgedragen. De geest respondeert door zijn eigen krachten terug te zenden naar de stof. Neem aan dat men voor zich iets op deze wijze stelt t.a.v. een ziekte en wel met een intens geloof - dus emotie. Er kan dan, mede dankzij de gericht werkende geestelijke kracht die in het lichaam tot uiting komt, een reeks veranderingen in reacties en groeiprocessen binnen het lichaam ontstaan. Schijnbare wonderen zijn zo wel degelijk mogelijk. Alleen: je moet zelf in die mogelijkheid geloven. De mogelijkheid van de verandering moet innerlijk werkelijk aanvaard worden. Komt men hiertoe niet, dan is er geen kracht van de gedachte die het Ik wezenlijk kan veranderen en van energie voorzien.

Dergelijke feiten zijn kennelijk afhankelijk van een perfecte harmonie tussen het denken in de materie en eigen gevoelens, plus de hogere geestelijke voertuigen die door het denken mede worden ingeschakeld in de stoffelijke werkelijkheid van eigen leven. Het antwoord is eenvoudig: een mens kan zich geestelijk genezen, zelfs uit zijn eigen krachten en zonder dat er iets anders dan het eigen totale Ik hierbij te pas komt. Want een betrekkelijk geringe krachtsinspanning van de geest omvat nu eenmaal een voor de stof reeds zeer grote energie, die dan weer gebruikt kan worden - mede omdat zij fijner van trilling is dan de stoffelijke gedachten en krachten - om veranderingen tot stand te brengen.

Dit laatste kan gaan via de aura en de wil. Richt men de kracht sterk op andere personen en objecten dan zal de aura een intensere straling gaan vertonen, plus een soort uitstulping in de richting van de objecten waaraan men de kracht door zijn wil probeert over te dragen. Indien je door de juiste wijze van denken jezelf vaak zult kunnen genezen en ook anderen deel kunt doen hebben aan je krachten, is het wel duidelijk dat iemand die voortdurend een beroep kan doen op een geestelijke wereld en alle daarin berustende krachten nog veel meer zal kunnen doen. De kracht van de gedachte is dus - zowel in werking als in bron - niet alleen beperkt tot het eigen wezen maar impliceert het vermogen andere bronnen van kracht a.h.w. af te tappen, mits harmonie bestaat, dus een soort toestemming.

In de geest is echter niet alleen maar kracht aanwezig. Ook in de geest bestaat denken. Bewustzijn is een van de kenmerkende kwaliteiten voor het geestelijk bestaan, zoals ik dit tot nu toe heb leren kennen. Alle mensen stralen gedachten uit, ook geestelijk kunnen bepaalde denkbeelden worden uitgestraald. Het is duidelijk dat deze uitstralingen overal op en rond de wereld aanwezig moeten zijn. Een geest kan selecteren uit dit geheel. Hij kan een bepaald gebied aantappen. Voorbeeld: je kunt niet alleen maar zoeken naar het weer zoals dit morgen op een bepaald uur op een bepaalde plaats zal zijn. Maar het is betrekkelijk eenvoudig een besef te verkrijgen van de ontwikkeling van het weer over de gehele wereld en zo de verwachtingen te kennen die in betrekking tot een bepaald punt op die aarde daaruit af te leiden zijn. Ook in andere gevallen is het zo mogelijk een afstemming tot stand te brengen op een bepaald gebied, zo alle daaraan behorende gegevens op te nemen en daardoor juist te reageren bijvoorbeeld.

Het is duidelijk dat men zich in het bewustzijn verrijken kan, mits men de juiste instelling, de juiste gedachten heeft. Je ontvangt dan uit het geheel van het je omringende Al impulsen waardoor het mogelijk is je gedachteninhoud opnieuw te groeperen. Hierdoor komt kennis tevoorschijn die voor het bewustzijn zelf als zodanig daarin niet aanwezig was. Het "nieuwe" denkbeeld was in de hersenen wel reeds in onderdelen aanwezig maar nog niet in een synthese daarvan.

Met gedachtekracht kun je dus meer te weten komen en je kunt er jezelf en anderen mee genezen. Maar zijn er nog meer mogelijkheden? Denk aan de kracht van de geest en haar eigenschappen en het antwoord is eenvoudig: veel. Wat is bv. materie? In feite zeer veel ledige ruimte, waarin vele kleine deeltjes zich zeer snel bewegen. Wat houdt die deeltjes tezamen? De relatie tussen massa en beweging, waardoor de ruimtelijke structuur van elk atoom wordt bepaald en daarmee zelfs de geladenheid en aantrekkingsrichting van atomen onderling.

Indien men in de materie een vreemde impuls, zij het een deeltje of een veld, weet binnen te brengen dan zullen de verhoudingen in het atoom zich wijzigen. Oude alchemisten stelden dat het mogelijk moest zijn alleen reeds door de zuivere kracht van innerlijke concentratie, lood in goud te veranderen. Waaraan ik toe wil voegen, dat, zover mij bekend, geen van hen er ooit in geslaagd is dit werkelijk tot stand te brengen, althans op deze wijze. Maar het denkbeeld op zich is niet zo vreemd. Wanneer ik lood wil veranderen in goud, dien ik alleen de interne verhouding van het atoom zover te wijzigen dat enkele elektronen meer in omloop kunnen komen. Voert men voldoende energie van hogere trilling toe dan zal eveneens een vergroting van de baanafstanden ontstaan, die gecompenseerd moet worden door het aantrekken van een nieuw partikel omdat anders het evenwicht teloor zou gaan. Materie blijft zich echter voortdurend stabiliseren, soms zelfs door het gelijktijdig afstoten en in vergelijkbare, maar niet geheel gelijke baan, weer aantrekken van kleinste delen.

Theoretisch kun je dus met de kracht van de gedachten inderdaad de aard van materie doen veranderen. Maar dit vergt veel wanneer het om voldoende atomen zou gaan. Maar ook al heb je niet de kracht om vele miljoenen atomen in structuur te veranderen, zo kun je toch het patroon van je trillingen enten in de materie en haar bindingen. Wanneer je bewust of onbewust geconcentreerde gedachtenenergie van geest en hersenen afvuurt op een stukje materie, ontstaat een geringe verschuiving, een kleine afwijking van de geldende norm, waardoor die materie in een abnormale toestand komt te verkeren. Die toestand kan dan een soort nieuw evenwicht worden. Maar zodra een vergelijkbare kracht optreedt zal het geheel de neiging hebben zich terug te zoeken naar de oude en natuurlijke evenwichtstoestand. Hierbij komt kracht vrij, die de trilling van het patroon weer naar buiten brengt.

Zo ontstaan bepaalde spookverschijnselen. U kent het wel: de steeds weer zich op een bepaalde plaats herhalende scènes, waarbij een deel van een verhaal zich afwikkelt tot het verschijnsel weer verdwijnt. Maar de volgende maal dat er iemand komt die mediamiek is en zelf een juiste uitstraling heeft, begint het gespook weer opnieuw en precies zoals het zich als vele malen heeft getoond. Wanneer dergelijke scènes zich steeds weer afspelen, kun je stellen dat er in die materie rond de plaats waar zich alles afspeelt, zoveel energieën zijn vastgelegd dat zij zich niet geheel kunnen ontladen. Vaak versterken de emotionele reacties en angsten van degenen die rond die plaats leven zelfs de reeds bestaande impulsen, zodat het vele honderden jaren kan duren voor een dergelijk spooksel ophoudt kenbaar te worden.

Spookverschijningen zijn dus in feite een gevolg van gedachtenkracht. Maar aantrekkelijk lijkt u dit niet, u zou liever horen of er nog andere dingen mee te doen zijn. Levitatie is bv. mogelijk door eigen geestelijke trilling zodanig op het geheel van eigen stoffelijk wezen te richten dat hierdoor de relatie tussen lichaam en zwaartekracht een wijziging ondergaat. Wel is het nodig voor een dergelijk resultaat ook eigen hogere geestelijke voertuigen en hun kracht in te schakelen. Vreemd genoeg hebben de mensen, die bv. in Tibet eens ernaar streefden te leviteren en al die anderen, geen bewuste toegang tot die hogere voertuigen te hebben. Wanneer zij eenmaal bewuste toegang krijgen tot de hogere geestelijke wereld, blijkt hun bewustzijnsinhoud zich nieuw te groeperen en daardoor van inhoud te veranderen. Dan kunnen zij leviteren maar doen dit niet, omdat zij daartoe eenvoudig geen reden meer menen te hebben. Levitatie is zeker een van de mogelijkheden die schuilen in het juiste gebruiken van gedachtenkracht. Niet alleen jezelf kun je dan leviteren maar ook voorwerpen enz. Overigens kenden de mensen verschillende methoden om een dergelijk geheel of gedeeltelijk opheffen van de zwaartekracht te bereiken.

Ik noemde zo even Tibet. Hier gebruikte men het woord Aum in een bepaald ritme. Hierdoor was het de mensen mogelijk zelfs rotsblokken zonder meer omhoog te laten stijgen en, naar men vermeldt, zijn er mensen die van de mogelijkheid dit te doen gebruik maakten om voor zich en anderen een rotsblok als een soort lift te gebruiken. Ook in de oudheid heeft men van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Priesters maakten bv. bij het oprichten van bepaalde bouwsels gebruik van de juiste trillingen - een soort incantatie - en kwamen zo tot een sterk geconcentreerde uitstraling. Die mensen geloofden dat hetgeen zij deden heel belangrijk was en waren met die taak dus emotioneel gebonden. Hierdoor brachten zij een kracht op die betekende dat lasten, die men nu misschien met twee grote kranen op zou kunnen heffen, konden worden

opgeheven en op hun plaats gebracht door vijf of zes sterke mannen. Men bereikte namelijk een tijdelijke vermindering van zwaartekrachtwerking, wat volgens mij ongeveer hetzelfde is als levitatie. Gedachtenkracht kan dit en allerhande andere dingen tot stand brengen.

De meeste dingen die je met gedachtenkracht tot stand kunt brengen, zijn zowel ten goede als ten kwade te gebruiken. Mogelijk zijn er onder u die nu graag zouden willen weten, hoe je te werk moet gaan om de buurman middels gedachtenkracht op de vingers te tikken. Maar u moet mij vergeven wanneer ik u dit niet uitleg. Het zij u voldoende te weten dat ook een dergelijke mogelijkheid bij een juist gebruiken van de krachten in het Ik bestaat. Met gedachtenkracht kun je ook iemand helpen. Vaak zul je daarin niet zo goed kunnen slagen terwijl de persoon in kwestie normaal bewust is. Maar je kunt hem wel bereiken tijdens de slaaptoestand, wanneer een mens veel gevoeliger is voor bepaalde trillingen. Je kunt zo iemand dan bv. een droom zenden en bepaalde emotionele belevingen in zichzelf suggereren, waardoor voor hem persoonlijk een verandering kan plaats vinden in de relatie tussen hersendenken en zijn geestelijk denken.

Meestal zal dit een emotionele basis hebben. Gebeurt dit, dan zal een groot deel van de geestelijke energie van die mens terug kunnen vloeien in het menselijke lichaam. De aura laadt zich beter op en de persoon in kwestie wordt wakker met meer energie, meer veerkracht en mogelijk zelfs met enkele voor hem brandnieuwe denkbeelden. Hoe je dit doet? Allereerst moet je weten wat belangrijk is voor de persoon die je helpen wilt. Dat is het voornaamste. Daarnaast moet je zelf intens voelen dat het voor jou belangrijk is tot het welzijn van die persoon bij te dragen. Bovendien zul je in je gedachten een beeld moeten opbouwen dat voor jou aan de behoeften van de ander beantwoordt zonder dat je je daarbij dient af te vragen of en zo ja hoe de ander dit zal beleven.

Voorbeeld: iemand wil speelse liefelijkheid uitstralen en denkt daarbij zelf aan bv. jonge katjes. Dan moet je niet denken: die ander houdt niet van jonge katten dus moet ik aan iets anders denken. U denkt gewoon aan de voorstelling die voor u past bij hetgeen u wilt uitzenden. De ander zal immers de ontvangen impulsen in zijn eigen termen vertalen en zo, terwijl uw beeld jonge katten omvat, dromen over jonge lammetjes, kalfjes, konijntjes e.d. Maar de intentie zal wel degelijk overkomen. Het beeld echter niet, omdat dit zowel voor u als de ander een associatief beeld is.

Maar u wilt weten hoe je jezelf in deze richting bekwamen kunt? Dat is betrekkelijk eenvoudig: je moet leren in jezelf een voorstelling op te bouwen die zo intens is dat je haar beleeft. Indien je denkt aan een spelend katje, moet je niet alleen denken aan dit alles, maar het je zo intens voorstellen dat je er bij wijze van spreken met je vingers aan kunt komen en voelen hoe de vacht is, terwijl het diertje je speels de vinger kan krabben op een wijze dat je onwillekeurig in de stof de vingers terugtrekt en "au" zegt. Het gaat er dus om de beelden zo werkelijk voor jezelf te maken, dat zij eerder een vervangende werkelijkheid worden dan een droom, een fantasie. Wanneer je dit regelmatig probeert, zul je ontdekken dat je dergelijke voorstellingen nogal eenvoudig op kunt bouwen.

Ik geef toe dat de beste procedure voor alle mensen weer enigszins anders is. Maar je leert door ervaring nogal snel hoe je het beste handelt. Heeft men dit eenmaal onder de knie dan heeft men daarmee ook een zo grote intensiteit van beeld verkregen, dat de gevoelsinhoud die daarachter ligt, het gehele wezen beroert en de intentie en gevoelens die achter het beeld schuilgaan zonder meer aan anderen zijn over te dragen plus een deel van het beeld zelf. De suggestieve waarden die voor de emotie bepalend zijn geweest, worden n.l. als trilling mede uitgestraald en door de intentie een bepaalde persoon te benaderen a.h.w. gebundeld naar deze uitgestraald.

Velen zullen zich afvragen of zij met gedachtenkracht ook iets voor de wereld kunnen doen. Soms is dit inderdaad mogelijk. Maar het is toch wel moeilijker dan velen schijnen te beseffen. Er zijn mensen die zeggen: wij willen vrede op de wereld dus concentreren wij ons en zenden een boodschap uit met de inhoud: vrede op aarde. Die mensen menen het ongetwijfeld goed,

hun voorstellingsvermogen is vaak goed ontwikkeld en toch haalt hun werken weinig of niets uit. Waarom? Omdat vrede een algemeen en veel te vaag begrip is. Er zijn misschien mensen, die vrede voor zich vertalen in termen als: indien ik mijn buurman doodsla zal hij eindelijk geen lawaai meer maken en zal ik dus vrede hebben. In hoeverre soortgelijke reacties optreden kunt u niet overzien. Daarom zal het uitzenden van een gevoel dat wij vrede nodig hebben weinig of niets tot stand brengen.

Het lijkt mij dan nog beter een denkbeeld uit te zenden als bijvoorbeeld: ik heb de mensen lief. Dat kan mogelijk ook wel zo hier en daar onverwachte reacties ten gevolge hebben, maar die zijn positiever. U zult met het uitzenden van een dergelijk beeld dus veel minder kans hebben op een algehele mislukking, waarbij uw intentie in zijn tegendeel schijnt te veranderen bij degenen die erdoor beroerd worden. In ieder geval zullen de mensen zich door een impuls die naastenliefde inhoudt meer bij hun medemensen betrokken gaan gevoelen. Dus: als je de vrede op aarde wilt stimuleren, moet je eerder respect, genegenheid, waardering voor de medemens uitstralen. Deze associatie bestaat wel in elke mens, vooral wanneer u beseft dat dit begrip een wederkerigheidsrelatie uitdrukt voor velen. Dus: indien ik anderen beter waardeer en probeer te begrijpen, zullen zij mij ook meer gaan waarderen en mij beter gaan begrijpen. De mens denkt nu eenmaal ook in dergelijke zaken ergens graag naar zichzelf toe.

Op deze manier kun je dus veel bereiken. Maar kun je nu op deze wijze ook bv. een bepaalde politicus beïnvloeden? De mens natuurlijk wel. Maar vergeet niet dat een groot politicus als bv. Breznev, Ford e.d. een image hebben, een uiterlijke gestalte. Zij zijn mens, maar spelen daarnaast een rol. Je kunt dan met gedachtenkracht de mens wel beïnvloeden, maar niet datgene wat door die mens in het dagelijkse leven wordt uitgebeeld. Je kunt dus bv. een staatsman erg ongelukkig doen zijn, omdat hij zo hard tegen zijn medemensen moet optreden, maar je kunt niet bereiken dat hij anders handelt en bv. zijn medemensen zonder meer vrijlaat. Want dit is in strijd met het image dat hij voor zich heeft opgebouwd en waaraan hij zijn gehele recht van bestaan en zijn werken heeft gekoppeld. Een aantasting hiervan is voor die mens gelijk aan een wegvallen van eigen bestaansredenen en bestaansrechtvaardiging. Daar kun je dan ook niet aan komen.

Kunnen wij mensen die geestelijk gestoord zijn helpen? Het antwoord moet luiden: soms wel, soms niet. De kracht van de gedachten is zeer groot en op de eerste plaats zullen wij hierdoor een emotioneel juist contact kunnen bereiken, mits wij hen maar ook innerlijk leren aanvaarden als wezens die niet minderwaardig zijn maar die in feite onze gelijken zijn. Dat geldt trouwens ook voor dieren, voor alle schepselen. Door hen als gelijkwaardig te aanvaarden heb je aan een eerste voorwaarde voor het ontstaan van harmonie voldaan. Daarnaast is natuurlijk de oorzaak van de storing belangrijk. Het is mogelijk dat dergelijke mensen last hebben van een aanhechting. Dan moet je bereid zijn deze oorzaak a.h.w. op jezelf te laden, dus je mag die aanhechting niet zonder meer bij de ander gaan bestrijden. Je aanvaardt de toestand, maar in die aanvaarding wil je a.h.w. met de aanhechtende kracht in discussie treden. Op deze wijze kun je degenen die door aanhechtingen en bepaalde vormen van bezetenheid gekweld worden wel degelijk helpen. In ieder geval kun je duidelijk leren beseffen wat er met de persoon aan de hand is en wanneer je met een bezetene te maken hebt, zal de geest in kwestie erg bang zijn voor de hoogste geestelijke trillingen die je op kunt brengen, juist omdat zij voortkomen uit uw gevoel van medelijden met zowel het slachtoffer als de in bezitnemende geest.

Door de kracht van de gedachten kun je zo zelfs duivelen uitdrijven. Maar er zijn nog vele andere facetten van die kracht van de gedachten denkbaar. Ik zal deze niet allen behandelen. Zo nodig kunt u daarop in het tweede deel van de avond zelf terugkomen. M.i. is het belangrijker dat u beseft dat de kracht van de gedachten niet gelimiteerd wordt of gebonden is aan de krachten die wij onszelf toekennen. Dus nooit zeggen dat je voor het gebruiken van die kracht te oud, te dom, te jong of iets anders bent. De enige belangrijke vraag luidt: kunnen wij in onszelf een harmonie bereiken, tussen hetgeen wij aan geestelijk besef in ons dragen en het materieel besef zoals dit in ons bestaat. Zodra deze eenheid bereikt is, beschikken wij over krachten die het duizendvoudige en meer kunnen zijn van alles wat wij aan kracht voor onszelf in de stof beseffen en kunnen wij deze kracht richten langs elke geestelijke, astrale en zelfs materiële baan.

Hoe meer wij in het gebruik van deze krachten harmonie nastreven, dus vrede, geluk, aanvaarding, hoe meer wij bereiken. Denk hierbij aan vrede vooral niet als rust. Vrede is een strijd waarbij de strijdenden elkaar zozeer respecteren dat zij wel bereid zijn te vechten voor hun gelijk, maar niet de ander willen vernietigen wanneer dit de enige manier is om gelijk te krijgen. Dat is eigenlijk vrede zoals die op aarde mogelijk is. Wanneer je die dingen weet uit te stralen en deze waarden in jezelf als denkbeeld en emotie weet te vinden, maak je je wereld beter. Wanneer je het gevoel hebt dat je lichamelijk ziek bent, kun je je aura opladen en zo je lichaam betere mogelijkheden tot genezen geven. Zeker, je moet openstaan voor deze zaken. Er moet een voortdurende harmonie bereikt worden tussen uw geestelijk denken en uw stoffelijk denken, terwijl het geestelijk deel van uw ego zich desnoods moet kunnen beroepen op de sfeer, de wereld, waartoe dit behoort.

Vraag: Hoe werkt dit uit?

Antwoord: Om een klein voorbeeld te geven: U hebt een ziekte. Deze kan infectueus zijn of een organische afwijking. Het Ik brengt nu voortdurend kracht over van de geest naar de stof. Maar deze overdracht van kracht is gebaseerd op harmonie, is in wezen een trilling, een vorm van harmonie. Ziekte is voor een lichaam disharmonie, tenzij - en dit is de enige uitzondering - de ziekte een zodanige wijziging in het lichamelijk geheel tot stand heeft gebracht, dat zij voor een verder redelijk functioneren daarvan noodzakelijk is geworden.

Vraag: Daar moet dus een besef voor bestaan.

Antwoord: Voor de werking van de kracht is geen besef noodzakelijk, omdat de matrix van het ideaal lichamelijk bestaan is vastgelegd in de hersenen en in feite een grondpatroon vormt waarop het geheel van de lichamelijke reacties is gebaseerd. Het is dus een inherent deel van uw wezen waardoor de juiste evenwichtigheid, die wij gezondheid noemen, zonder meer is vastgelegd. Dit betekent dat het geheel van het lichaam in feite middels de kleine hersenen, de spanningen van het zenuwstelsel en de werking van de interne secreties, streeft naar een voortdurende evenwichtigheid die bovendien is aangepast aan de uiterlijke omstandigheden. U hoeft daar niet over na te denken, u hoeft zich hiervan niet eens direct redelijk bewust te zijn. De kracht die uw lichaam krijgt om zich te herstellen vindt zijn eigen weg wel, vooral omdat die energie elk beeld van harmonie in het lichaam zonder meer zal oproepen en versterken.

Wat wij nodig hebben is de energie. Wanneer door eenheid tussen stof en geest die energie wordt aangevoerd gebeurt het volgende: De geestelijke energie zal zich allereerst manifesteren in de aura. Maar zij wordt vanuit de aura door het lichaam geabsorbeerd als een vorm van levenskracht. Allereerst op mentaal vlak, zodat ook zenuwreacties gestimuleerd worden in de richting van evenwicht. De zenuwreacties bepalen voor een groot deel het werken van het organisme en hierdoor worden de verhoudingen van bloedsomloop, stofwisseling, afbraak en opbouw van weefselstructuren mede bepaald.

Daar deze bepaling altijd zal geschieden in overeenstemming van het in het lichaam bestaande grondpatroon van harmonie of gezondheid, zal hierdoor een activiteit in het lichaam ontstaan die gericht is op het bereiken van de ideale toestand. Deze toestand is dus in feite in het lichaam reeds genetisch eens vastgelegd en blijft er een onuitwisbaar deel van uitmaken. Hierdoor zullen kwalen versneld opgeheven kunnen worden, onevenwichtigheden die als nevenverschijnsel van een kwaal zijn ontstaan verdwijnen, opgedwongen reacties van het lichaam zijn niet meer noodzakelijk omdat er energie voldoende aanwezig is om deze vreemde impulsen weg te dringen. Zolang de toevloed van energie blijft bestaan zullen wij dan ook te maken krijgen met een versneld genezingsproces.

Vraag: Maar hoe moet je praktisch denken om dit te bereiken? Denken aan harmonie?

Antwoord: Zoals ik u reeds zei, is harmonie niets anders dan eenheid, gelijktrillendheid, waarbij alles op elkaar reageert, ook wanneer de eigen trillingen van de delen uit elkaar liggen zoals bv. de snaren van twee tonen met een octaaf verschil. Belangrijk is in jezelf het emotionele gevoel plus het denkbeeld te koesteren, dat deze genezende kracht bestaat en dat genezing mogelijk is. Hoe je dit verkrijgt, door bidden, magische bezwering, of het innemen van een niet werkzaam geneesmiddel, is dan verder niet van belang. Het is de instelling die van belang is. Deze is de

harmoniserende factor. Het geestelijk ik kan dan een deel van zijn energie overdragen middels de aura aan de stof, waarna het hiervoor omschreven zich ontwikkelt. Je hoeft dus niet zeker te weten, dat die eenheid in het ik gerealiseerd is maar je moet die eenheid wel gevoelsmatig aanvaarden. Het is geen logisch, maar een gevoelsproces, ongeacht de rationalisaties die je mogelijk gebruikt om dit proces voor jezelf aanvaardbaar te maken.

Vraag: De uitwerking van de kracht van de gedachten is dus geen logisch proces?

Antwoord: Vanuit menselijke logica benaderd is de werking van de kracht van de gedachten onlogisch, ofschoon alle verschijnselen die daardoor ontstaan wel logisch verklaard kunnen worden wanneer je uitgaat van de grondstellingen die ik in deze inleiding verkondigd heb, zonder deze overigens te bewijzen. U ziet het. Wij moeten rekening houden met onze gehele persoonlijkheid, ook met die delen die logisch gezien niet bestaan en met die delen die de doorsnee mens niet bewust kent. Maar het is niet belangrijk dat wij deze delen van het ik bewust kennen, het is alleen maar belangrijk dat wij er een mee zijn. Wij hebben niet de ontrafeling van onze persoonlijkheid van node maar het innig gevoelde besef van innerlijke eenheid. Op het ogenblik dat deze voor ons bestaat, beschikken wij over de kracht van de gedachten. In feite is zij voornamelijk de kracht van onze geestelijke overtuiging, maar het zijn onze gedachten die daaraan een bepaalde richting, betekenis en trilling geven. Het is deze trilling, plus de gerichtheid die door onze wil of belangstelling ontstaat, waardoor deze kracht ook buiten ons eigen wezen tot ontlading kan komen en in personen en zelfs voorwerpen veranderingen tot stand kan brengen ofwel bepaalde veranderingen van de relatie met de omgeving bewerkstelligen kan.

Dit alles is mogelijk. De kracht van de gedachte, mijne vrienden, heeft wel degelijk ook materieel grote betekenis, maar ontleent feitelijk haar werkelijk vermogen aan het geestelijk Ik waaruit de kracht voortkomt, die, middels de gedachten en voor het besef van het stoffelijk Ik, zelfs opgewekt door middel van de gedachte, kan worden geprojecteerd vanuit het Ik. Men zal dan alles hiermee tot stand kunnen brengen, wat volgens de eigen werkelijke erkenning van harmonie noodzakelijk is. Ik zou het hierbij willen laten. Mijn taak was het onderwerp in te leiden. In het tweede deel van onze bijeenkomst staat het u volkomen vrij op alle aspecten verder in te gaan. Ik zal u dan gaarne zo goed mogelijk te woord staan. Goedenavond.

BEANTWOORDING VRAGEN

Zo vrienden.

Ik hoop dat u een aangename pauze hebt doorgebracht. Wij zullen allereerst ingaan op de schriftelijk ingekomen vragen.

Vraag: Wanneer wij over denken spreken associëren wij dit met onze stoffelijke persoonlijkheid. Hoe is dit de rijmen met uw spreken over geestelijke gedachtenkracht?

In de geest zijn geen hersenen aanwezig. Wat komt daarvoor in de plaats?

Antwoord: Voor de meeste mensen zal het verschil niet zo groot zijn: in de stof hebben zij hersenen maar gebruiken die niet werkelijk bewust en in de geest denken zij niet dat zij denken, tot zij wijzer worden. Vergeef mij deze schimpscheut, die op u hier aanwezig, natuurlijk niet van toepassing kan zijn. Ik zou het als volgt willen formuleren: Wanneer wij spreken over denken zullen mensen dit inderdaad met het hersendenken associëren omdat voor hen de hersenen de maatstaf van het denken vormen. In feite gaat het over bewustzijn, niet over het mechanisme. Wij spreken niet over de automatische functies, maar over besefsmogelijkheden, waardoor een meningsvorming in het ik mogelijk is en een uitwisseling van bewuste actie met de wereld buiten dit ik.

Dit nu bestaat wel degelijk voor de geest, ofschoon zij een bewustzijn heeft waarvan 't wezen misschien nog het beste kan worden uitgedrukt als een voortdurende wisseling van gestelde potentialen rond vast evenwichtige kernen binnen het energetisch evenwicht, dat de geest is. Daardoor zal een voortdurend zich vernieuwende relaties t.a.v. deze kernen tot stand komen, hetwelk een bewustzijn doet ontstaat, een wereldvoorstelling ook, die vergelijkbaar is met de

buiten het ik bestaande wereld. De eigen wil en eigen interne voorstellingen zullen de waardering voor de wereld buiten het ik voortdurend bepalen. Dit zal dus wel afwijken van het proces van menselijk denken middels de hersenen maar daarin bestaan toch wel degelijk dezelfde mogelijkheden. Te weten: associatief denken, projectie van eigen voorstellingen op de wereld buiten het ik en een erkenning van die wereld aan de hand van eigen reactie op prikkels en krachten vanuit die wereld ontvangen. Ik geloof dan ook dat wij hier wel degelijk over geestelijk denken mogen spreken. En wanneer wij over denken in de geest spreken is m.i. ook duidelijk, dat de hergroeperingen van de energieën binnen het ik die door dit denken tot stand wordt gebracht, mede en zelfs automatisch betekent, dat er een gedachtekracht is, zeker wanneer ook buiten het ik een deel van de energieën in het ik geprojecteerd of anderszins kenbaar kunnen worden gemaakt, zoals het geval is. Is dit voldoende?

Vraag: Iemand die uittreedt en op een andere plaats alles opneemt, denkt ook zonder hersens. Is dit hetzelfde als het denken van een geest of ligt de zaak hier anders?

Antwoord: U maakt het nogal moeilijk, maar ik zal trachten een zo zuiver mogelijk antwoord te geven. Wanneer u uitgetreden bent, is uw waarneming tijdens die uittreding geestelijk. D.w.z. dat al uw reacties en gedachten gedurende die tijd identiek zijn met de processen van denken die wij in de geest kennen. Er is echter een belangrijk verschil: u blijft met het stoflichaam verbonden middels het gouden koord, een levenskrachtverbinding. Langs deze verbinding geeft u uw waarnemingen door naar de stof. Deze worden, en dit is het belangrijke punt in dit geval, binnen de hersenen associatief verwerkt, zodat een hergroepering van bestaande voorstellingen in de hersenen zal ontstaan van waaruit een beeld van de uittreding ook binnen de hersenen ontwikkeld wordt. Hierbij dient opgemerkt te worden dat deze associaties in sommige gevallen verder kunnen gaan dan de waarneming gedurende de uittreding, terwijl in andere gevallen delen van de uittredingservaring binnen de hersenen wegvallen omdat in de stof geen vergelijkbare waarden van bewustzijn aanwezig zijn, zodat er geen mogelijkheid tot een associatief vastleggen van dergelijke ervaringen bestaat. Is dit voldoende?

Vraag: Wij nemen beelden op, gaan die vergelijken, sturen die naar boven toe. Boven is de geest die een machtige samenstelling daarvan maakt, een synthese. Is dit juist?

Antwoord: Ik kan het grotendeels met u eens zijn. De kwestie is als volgt: De geest heeft een erkenningsmogelijkheid die verder gaat dan de stoffelijke, maar minder sterk gebonden is aan opvattingen en maatstaven dan de mens in de stof. Voor de geest zijn wezenseigenschappen bepalend en niet wereldeigenschappen. De stellingen in de wereld zijn voor de geest niet belangrijk, het in het ik gestelde is dit wel, daar het je mogelijkheid tot het opnemen van contacten bepaalt. Je verkrijgt hierdoor een geheel ander wereldbeeld. Maar wanneer het gaat om het opnemen vanuit de stof van waarden die ook voor de geest belangrijk zijn, zal de geest deze volgens de hoogste waarden van besef die binnen het ik op dat ogenblik mogelijk zijn, inderdaad samenvatten en voegen tot een sluitend geheel. Dit is ook het geval op punten waarbij dit in de stof nog niet mogelijk is. Ik ben het dan ook wel met u eens dat de geest in feite een synthese van waarnemingen tot stand brengt, waarbij een deel van de gegevens uit de stof kan stammen.

Vraag: Is de tilaka of tika, de voorhoofdstip bij de Indiase vrouw, gerelateerd aan de Ajna, het voorhoofdchakra?

Antwoord: In een ver verleden was dit het geval en werd de stip ook door mannen gedragen. Later werd het meer een kasteonderscheiding en uiteindelijk mede een soort sier. Men geloofde oorspronkelijk dat de meermalen geborene bepaalde geestelijke kwaliteiten, zoals in het voorhoofdchakra tot uiting komen, zou behouden. Het voorhoofdsteken duidde dus op de aanwezigheid van bepaalde geestelijke gaven en werd als zodanig al snel de aanduiding van het behoren tot een bepaalde stand. In de praktijk kan ik stellen dat het voorhoofdchakra niet alleen, zoals wel gesteld wordt, de zetel is van helderziendheid, maar bovendien een van de meest machtige chakra's is, die bij de mens bestaan. Het kan gebruikt worden voor volledige projectie van krachten. Een meester kan juist middels dit chakra bv. een tegenstander neer doen vallen. Denk aan hetgeen Jezus deed, toen Hij reageerde op de vraag van de tempelwachters: "Zijt gij Jezus, de Nazarener?" en Hij hen antwoordde: "Ik ben het". Door deze woorden projecteerde hij

gelijktijdig de volle kracht van zijn persoonlijkheid uit middels het voorhoofdschakra, zodat allen neergeslagen werden, zij vielen ter aarde.

Je kunt middels dit chakra ook zeer hoge energieën ontvangen. Het is dus zeker geen beperkt chakra. Indien u de lotusvoorstelling van de chakra kent, wordt u wel duidelijk dat er vele verschillende functies zijn die door bepaalde klankwaarden weergegeven kunnen worden. Elk van die waarden staat voor een apart trillingspatroon en elk trillingspatroon omvat zowel geestelijke als stoffelijke mogelijkheden en waarden, waarbij bv. che cho en chi bepalend kunnen zijn voor waarnemingen - helderziende waarnemingen - en daarnaast aanduiden hoever inspiratieve functies ontwikkeld zijn, die echter ook in lagere chakra's reeds vertegenwoordigd zijn. Elk opvolgend chakra geeft immers bij ontplooiing het geheel van de waarden van het er onder liggende chakra in trillingswaarde weer, waarbij echter een verdubbeling van "bladen" of functies plaatsvindt, daar deze zelfde waarden ook in hogere trilling - a.h.w. octaafverhoging - nogmaals voorkomen en zo het contact geven met gebieden van hoger bewustzijn en gelijktijdig betekenen dat hogere krachten gehanteerd kunnen worden.

Het voorhoofdchakra is zelfs, menselijk gezien, het machtigste chakra. Want het top- of kruinchakra is een verbindingschakra waarin in feite de geestelijke wereld het meest potent is en geestelijke krachten het eenvoudigst te ontvangen zijn terwijl het geheel van de geestelijke voertuigen hierdoor met het ik verbonden is en zich kan openbaren. De werking en erkenning van de buitenwereld in de stof zal echter voornamelijk bepaald worden door het voorhoofdchakra dat door de daarin voorkomende verhouding van krachten en mogelijkheden het beste geschikt is.

Vraag: Is de urna hierbij betrokken als symbool van de werking van het chakra?

Antwoord: Dit is niet geheel juist. Men geeft wel met dit uiterlijke kenteken een mogelijkheid aan op grond van oude overleveringen. Zie boeddhavorstellingen, zie het verhaal ook van Simeon in de Tempel die het kind Jezus erkent aan lichamelijke, dus uiterlijke, kentekenen van de volmaaktheid. Soortgelijke verhalen lopen omtrent de laatste boeddha. Maar men dient wel te beseffen dat het lichamen aanwezig zijn van het kenteken, dat bepaalde eigenschappen mogelijk en aanwezig zijn, nog niet gelijktijdig betekent dat die eigenschappen ook volledig ontwikkeld zullen zijn. Men neemt aan dat een geest die hoog genoeg ontwikkeld is om bepaalde chakra's te gebruiken, dit in zijn lichamen uiterlijk bij incarnatie mede zal manifesteren. Zo ontstonden op den duur geschriften waarin al deze uiterlijke kentekenen met hun bijbehorende eigenschappen werden omschreven. Men maakt vaak de fout het uiterlijk verschijnsel zonder meer te beschouwen als teken van innerlijk ontwikkeld zijn van alle aangeduide mogelijkheden en dit is pertinent onjuist. Dit evenmin als de stellingen van Lombroso geheel juist blijken te zijn, want ook deze gaat uit van uiterlijke kentekenen om het karakter van de mens te bepalen, zoals schedelbouw, aangezichtshoek e.d. Nu beseft men wel degelijk dat dergelijke uiterlijkheden niet zonder meer het werkelijk innerlijk en karakter van een persoon weergeven, maar dat zij wel een aanduiding kunnen vormen voor bepaalde erfelijke mogelijkheden en afwijkingen.

Vraag: Was de tika oorspronkelijk een natuurlijk kenteken van de urna zelf?

Antwoord: Indien wij zeer ver teruggaan tot fabeltijden, ja. Er zijn menselijke stammen geweest die bovendien een soort superbeschaafd ras vormden t.a.v. de hen omringende mensheid en die inderdaad het z.g. derde oog bezaten. Maar dat is al heel lang geleden. Het wonderlijke is dat de overleveringen en sprookjes iets bewaard hebben van het bestaan van dit oude ras. Wij treffen daarin immers vaak verhalen aan over drieogen en eenogen, die altijd reuzen, trollen, of iets dergelijks zijn. Daaruit lijkt mij duidelijk naar voren te komen dat de normale mensen, de voorvaders van de huidige mens, deze mensen met het derde oog en hun bijzondere capaciteiten zeer gevreesd moeten hebben en gelijktijdig een groot respect moeten hebben gehad voor de mogelijkheden en krachten waarover zij beschikten.

Vraag: Welke werking heeft het borstchakra?

Antwoord: Bij volledige ontplooiing: Intuïtie, het zenden en ontvangen van krachten op basis van emotionele reflexen, het vermogen gevoelens uit te stralen en bepaalde gedachten ook te projecteren. Het betekent verder een ontvangstmogelijkheid voor telepathie, maar dan alleen op basis van affiniteit. M.a.w.: men moet eerst iemand kennen en aanvaarden, voor op basis van dit chakra volle telepathische verbindingen mogelijk zijn.

Vraag: De wetenschap heeft nogal kritiek op de Kirlian-fotografie. Uit twijfel of meer uit behoudzucht? Wat zal de toekomst van deze fotografie zijn?

Antwoord: De toekomst van deze fotografie is zonder meer duidelijk en groot: zij heeft haar nut reeds bewezen door o.m. bij zaadonderzoek waarderingen van levensvatbaarheid en te verwachten vruchtbaarheid mogelijk te maken. In het land van oorsprong wordt deze techniek dus al meer praktisch gebruikt. Ook bij het onderzoek van planten bleek deze werkwijze belangrijke voordelen op te leveren, vooral waar het gaat om meerjarige planten waarvan de vruchten van belang worden geacht. Uit commercieel oogpunt zal deze techniek dan ook zeker verder ontwikkeld worden. Wat belangrijk is, daar hierdoor als vanzelf ook andere onderzoekingen zullen worden voortgezet. Dat de wetenschap hierop veel kritiek heeft is zeer begrijpelijk: de wetenschap gaat altijd weer uit van haar reeds bewezen stellingen. Op het ogenblik dat een ontwikkeling ontstaat, die niet zonder meer daarin in te passen valt, is de wetenschap geneigd deze af te wijzen en zal het merendeel van de onderzoekers deze dan ook terzijde schuiven.

Misschien mag ik u herinneren aan de verhouding tussen Pasteur en Lister. Lister, erkend groot medicus, maakte Pasteur lange tijd uit voor een onbekwame kwakzalver maar huldigde later Pasteur in Edinburg en Glasgow als de grootste ontdekker aller tijden. Hier ziet u de typische wetenschappelijke benadering: het is nieuw, het past niet in mijn theorieën en praxis, dus moet het wel verkeerd zijn. Tot iemand ondanks mijn tegenwerking erin slaagt te bewijzen dat het toch goed is. Wanneer dit bewijs onomstotelijk geleverd is en ik zelf langzaam ga begrijpen, waarom het goed is, zal ik het niet slechts erkennen maar de ander, die het onderzocht, een groot man noemen om zo mijn eigen aureool van grootheid niet te verliezen.

Vraag: Zou het ook mogelijk zijn de geestelijke inflow, de straling naar ons hoofd, te fotograferen?

Antwoord: In het huidige stadium niet. Om dit goed te kunnen doen zou men nog sterk fluctuerende velden van hoge frequentie aan moeten leggen en ik geloof niet dat men daar voorlopig toe over zal gaan, ook al omdat de maatschappij waarin dit proces ontwikkeld werd, de neiging heeft alles in de eerste plaats op onmiddellijk nut te toetsen en pas in de tweede plaats zal denken aan de mogelijkheid van een verdere ontwikkeling.

Vraag: Is het mogelijk dat je na de dood een studie kan voortzetten?

Antwoord: Die mogelijkheid bestaat inderdaad. Men dient zich echter te realiseren dat de belangrijkheid van die studie in een geheel ander daglicht komt te staan, zodat wij maar zelden te maken zullen krijgen met personen die in de geest een studie af zullen maken met de inhoud en methodiek die op aarde gebruikelijk is. Wij zien wel dat men de belangstelling voor een bepaald gebied blijft behouden en op dit terrein veel onderzoek blijft verrichten, zodat men kennis vergaart, tot allerhande conclusies komt en nieuwe mogelijkheden voor zich en anderen ontdekt.

Vraag: Kristalstructuren tonen meestal hoekige vormen, terwijl het atoom omlopen, dus ronde vormen kent. Wordt de structuur over de atomen gesuperimposeerd?

Antwoord: Eenvoudig gezegd: Elk atoom heeft door de wijze waarop het zelf wervelt, plus de verdeling van de omloopbanen daarin, plus nog eens de evenwicht-verdeling van de kernbestanddelen, een uitstralingspatroon t.a.v. de omgeving dat niet overal gelijkmatig sterk is. Daar de atomen van een en dezelfde stof in ieder geval en atomen van verschillende stoffen zich gewoonlijk met elkaar verbinden op de punten van sterkste straling, zal een rangschikking ontstaan die voert tot de hoekige kristalstructuur. Er is dan een raster dat in feite overeenkomt met de onregelmatigheden van de omloop. Samengestelde stoffen hebben over het algemeen eveneens een eigen kristalraster, dat in het bijzonder bepaald wordt door de binding tussen

verschillende atomen, waarbij een deel van de uitstraling naar buiten toe wordt afgeremd. Je kunt verder nog zeggen dat de eigen versnelling van elektronen in omloop mede bepalend zal zijn voor de mogelijkheid tot kristallisatie, daar kristallisatie alleen op kan treden wanneer bewegingskracht afneemt, waardoor een geringe, maar kenbare verschuiving van de omloopbanen in de richting van de kern zal plaats vinden. Het gevolg is dat de onregelmatigheid van uitstraling stabiel optreedt en kleinere vlakken bestrijkt, waardoor de onderlinge binding sterker aan plaats gebonden zal worden en het raster volgens hetwelk de atomen zich rangschikken - of de moleculen - zich in de gehele kenbaar wordende opbouw sterker uitdrukt. Bij kristallisatie is een afname van moleculair-rotatie constateerbaar.

Vraag: Een krankzinnige kan vaak een kracht ontwikkelen, waarbij meerdere mensen zo iemand niet meer kunnen bedwingen. Welke krachten zijn hier werkzaam?

Antwoord: De grootste rol speelt hier in feite een tijdelijk onvermogen om eigen beperkingen te beseffen. U hebt allen een krachtreserve die u zelden of nooit zult aanspreken. Eerst wanneer u door emoties of andere omstandigheden ertoe komt te vergeten waar u een limiet aan eigen vermogens veronderstelt, kunt u het geheel van uw krachten inschakelen. Het gevolg is een in feite voor u onmogelijk schijnende prestatie. Laat ons daarbij niet vergeten dat de prestatie die u normaal levert, voor een groot deel afhankelijk is van het beeld dat u hebt van eigen mogelijkheden en het beeld dat anderen van u hebben.

Indien, zoals bij krankzinnigen vaak het geval is, een sterk emotioneel-telepathische relatie ontstaat, is het denkbaar dat zij naar anderen een gevoel van onmacht uitstralen waardoor deze hun eigen krachten in feite limiteren ook al beseffen zij dit niet. Men is zich niet bewust meer van eigen vermogen om meer kracht uit te oefenen en ondergaat zelfs uitputting wanneer deze in feite niet op zou mogen treden als gevolg van autosuggestieve werkingen. Schizoïde personen zullen een dergelijke suggestie vaak zeer sterk uitstralen ook al beseffen zij en hun omgeving dit zelden of nooit.

Vraag: Het heeft dus niets te maken met duistere krachten die door de persoon reageren?

Antwoord: Een enkele maal zal dit wel voorkomen. Maar wanneer de kans zo klein is, als in feite het geval is, lijkt het mij beter daaraan niet al te veel aandacht te wijden, daar ook een demon met behoud van een menselijk lichaam in oorspronkelijke structuur gebonden is aan de limiet van mogelijkheden die daarin reeds gelegen was. Bovendien acht ik demonische bezetenheid een ander geval dan gewone krankzinnigheid. Maar bij een gewone krankzinnige vertekent de wereld zich, krijgt andere inhoud en waarden. Dit impliceert gelijktijdig een verandering van erkende betekenissen en beperkingen in het ik en bepaalt daarmee ook het optreden van afwijkende reacties. Dit is het meest voorkomende geval. Zou men een dergelijke persoon willen helpen dan zal men toch terug moeten vallen op de eigen uitstraling, die zowel besef van kracht, rust als ook aanvaarding van de betrokken zieke zal moeten omvatten. De persoon voelt, vooral in conflictsituaties, eigen tekortkomingen en afwijkingen wel degelijk aan. Wanneer u dit compenseert door aanvaarding van de persoon ontstaat als vanzelf een normalere contactmogelijkheid, waardoor de vaak bestaande contactarmoede eerder doorbroken wordt en daarmee als vanzelf een juistere relatie ontstaat en de persoon zelf normaler en rustiger zal reageren, ondanks zijn ziekte.

Hier moet ik tot mij spijt besluiten. Ik dank u voor uw vragen en uw aandacht en wens u allen nog een goedenavond.

d.d. 2 mei 1975